

Nr 58

Skatteutskottets betänkande i anledning av motion angående beskattningen av ränteavkastning från skogskonto.

Motionen

I motionen 1971:629 av herr Ringaby m. fl. (m) hemställs att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär sådan ändring i förordningen (1954:142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, att möjlighet skapas för skogskontoinnehavare som så önskar att göra uttag av ränteavkastningen och få denna beskattad som andra kapitalinkomster.

Gällande bestämmelser

Enligt bestämmelser i kommunalskattelagen (KL) skall samtliga inkomster genom försäljning eller andra uttag av skog beskattas i sin helhet, när de inflyter. Å andra sidan får omkostnaderna för avverkning m. m. dras av, och om det vid förvärvet ingående virkesförrådet eller värdet av skog nedgått får avdrag ske också härför i form av värdeminskningssavdrag.

I syfte bl. a. att åstadkomma en progressionsutjämning mellan olika beskattningsår har införts möjlighet för fysiska personer, oskifta dödsbon och familjestiftelser att i viss omfattning uppskjuta och fördela beskattningen av skogsinkomster enligt förordningen (1954:142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, och en därtill anknuten tillämpningskungörelse, SFS 1954:144. Tekniskt är förfarandet konstruerat så, att skogsinkomsterna skall tas upp som inkomst för de år, till vilka de enligt KL:s regler skall hänföras, men avdrag får ske för belopp som insatts på skogskonto i bank eller liknande penninginrättning. Kontot är räntebärande. Kontoinnehavaren får göra uttag från kontot, och då så skett skall uttaget belopp tas upp som inkomst. Senast efter tio år skall insatt belopp tas upp till beskattning.

De i detta sammanhang aktuella bestämmelserna återfinns i 8 § skogskontoförordningen, vari stadgas att belopp, för vilket uppskov med taxeringen erhållits, skall tas upp som bruttointäkt av skogsbruk för det beskattningsår, då uttag från skogskontot sker. I intäkten skall även inräknas uppburen ränta på kontot. Räntan skall således inte som vanlig bankränta tas upp till beskattning årligen utan först för det år under vilket uttag från kontot sker.

Utskottet

Enligt 38 § 1 mom. KL räknas som intäkt av kapital bl. a. ränta på i bank eller annorstädes insatta medel, såvida räntan inte är att hänföra till intäkt av rörelse. Av 28 § 1 mom. KL framgår nämligen att som intäkt av rörelse beskattas ränta, som influtit från kapital, som tillhört rörelsen. I 21 § KL anges vad som är att hänföra till intäkt av jordbruksfastighet, men denna paragraf innehåller inga bestämmelser om beskattning av ränteintäkter. Ytterligare ett undantag från huvudregeln om beskattning av ränteintäkter finns i 8 § skogskontoförordningen, vari stadgas att belopp, som tas ut från skogskonto, vid taxeringen skall tas upp som bruttointäkt av skogsbruk. I intäkten skall därvid inräknas uppburen ränta på skogskontot, vilken således inte skall tas upp som intäkt dessförinnan.

I motionen 1971:629 begärs sådan ändring av skogskontoförordningen att möjlighet skapas för innehavare av skogskonto att göra uttag av räntan på skogskontot och få denna beskattad som andra kapitalinkomster.

Någon motivering för reglerna om beskattning av ränta på skogskontomedel lämnas inte i förarbetena till lagstiftningen. Vid ställningstagandet till den i motionen behandlade frågan vill utskottet inledningsvis erinra om att förräntningen av det i en skogsfastighet investerade skogskapitalet sker i form av årlig skogstillväxt. Enligt de grundläggande principerna för skogsbeskattningen skall tillväxten beskattas som intäkt av skogsbruk, när uttag av skog sker eller om hela tillväxten inte tas ut under innehavstiden — senast i samband med överlåtelse av fastigheten. Genom att under innehavstiden sätta in medel på ett räntebärande skogskonto kan skogsägaren erhålla ett tidsbegränsat uppskov med beskattningen av skogstillväxten.

Ränta på medel som satts in på skogskonto kan från teoretisk synpunkt betraktas som en kompensation för den förräntning av skogen, som skulle ha skett genom tillväxt, om avverkning inte ägt rum. Mot den bakgrunden kan det knappast anses omotiverat att ränta på skogskontomedel beskattas som intäkt av skogsbruk, när uttag sker från kontot.

Utskottet vill också erinra om att rätten till uppskov med beskattningen av skogsintäkter endast tillkommer den som i sin självdeklaration redovisar intäkt av skogsbruk. Uppskovsrätten tillkommer alltså inte skattskyldig, vars skogsintäkter är att hänföra till rörelse eller annan fastighet. Med hänsyn till att skogskontot således är knutet till inkomstkällan jordbruksfastighet är det enligt utskottets mening naturligt att räntan på skogskontomedel beskattas i denna inkomstkälla. Också kontrolltekniska skäl talar för en sådan ordning.

Som motivering för yrkandet i motionen har anförts att många skogsägare med små kapitalinkomster genom motionärernas förslag skulle kunna utnyttja schablonavdraget på 400 kr. för ensamstående och 800 kr. för makar i inkomstkällan kapital.

Med anledning härav vill utskottet framhålla att skogskontosystemet möjliggör att vid taxeringen avdragsgilla kostnader för plantering, skogsvård, gallring o. d. kan räknas av mot skogsintäkter som i realiteten belöper på ett tidigare år. Härigenom har skogsägaren möjlighet att helt undgå beskattning av det från skogskontot uttagna beloppet inklusive ränta. Det kan alltså vara fördelaktigare för den skattskyldige att ränta på skogskontomedel beskattas som intäkt av jordbruksfastighet än som intäkt av kapital.

Avslutningsvis kan nämnas att skogsskattekommitténs betänkande Skogsbeskattningen (SOU 1969:30) efter remissbehandling är föremål för överväganden inom finansdepartementet. Enligt vad utskottet erfarit har den i motionen aktualiserade frågan berörts i ett remissyttrande, varför Kungl. Maj:t redan har sin uppmärksamhet riktad på frågan.

Av ovan anförda skäl avstyrker utskottet bifall till skrivelseyrkandet i motionen.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet
att riksdagen avslår motionen 1971:629.

Stockholm den 2 november 1971

På skatteutskottets vägnar
ERIK BRANDT

Närvarande: herrar Brandt (s), Magnusson i Borås* (m), Eriksson i Bäckmora (c), Kristenson (s), Josefson i Arrie (c), Wärnberg* (s), Larsson i Umeå (fp), Carlstein (s), Wikner (s), Sundkvist (c), Stadling (s), Westberg i Hofors (s), Söderström (m), Hörberg (fp) och fru Normark (s).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Reservation

av herrar Magnusson i Borås (m) och Söderström (m), vilka – under åberopande av innehållet i motionen 1971:629 – ansett att utskottet bort hemställa

”att riksdagen med bifall till motionen 1971:629 i skrivelse till Kungl. Maj:t begär sådan ändring i förordningen (1954:142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, att möjlighet skapas för skogskontoinnehavare att gör uttag av ränteavkastningen och få denna beskattad som andra kapitalinkomster”.

